ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποϋλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2024.03.29 14:21:18 EET, Ο Γραμματέας: EVANGELIA MARAGKAKI

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός Απόφασης

1645 /2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Δέσποινα Ιωσηφίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίστηκε δυνάμει της υπ΄ αριθ. 179Α/2024 πράξης του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών σε αντικατάσταση της κωλυόμενης Παναγιώτας Χριστοφίλη, Προέδρου Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 11 Μαρτίου 2024, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αιτούσας: αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας υπό την επωνυμία: «GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει Αθήνα, επί της οδού Λαζάρου Σώχου αριθ. 4 και νομίμως εκπροσωπείται, με ΑΦΜ 997495285, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ευαγγελία Βρεττού.

Της καθ΄ης η αίτηση: εταιρίας με την επωνυμία «ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ & ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΛΗΤΩ Α.Ε.» και το δ.τ «ΛΗΤΩ Α.Ε.Ε», που εδρεύει επί του 1ου χλμ. της Λεωφόρου Παιανίας - Μαρκοπούλου, στην Παιανία Αττικής, και νομίμως εκπροσωπείται, με ΑΦΜ 094435216, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκουν οι επιχειρήσεις - καταστήματα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με το δ.τ «ΛΗΤΩ», και συγκεκριμένα: 1. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στο Περιστέρι του νομού Αττικής, επί της Λεωφόρου Κηφισού, στον αριθμό 86-88, 2. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στην Κηφισιά του νομού Αττικής, επί της Λεωφόρου Κηφισίας, στον αριθμό 237, 3. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στην Αγία Παρασκευή του νομού Αττικής, επί της Λεωφόρου

Μεσογείων, στον αριθμό 463 (παλαιότερα στον αρ. 459), 4. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στον Άλιμο του νομού Αττικής, επί της Λεωφόρου Αλίμου, στον αριθμό 89, 5. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στο Μοσχάτο του νομού Αττικής, επί της οδού Πειραιώς, στον αριθμό 38, 6. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στην Καλαμαριά του νομού Θεσσαλονίκης, επί της οδού Εθνικής Αντιστάσεως, στον αριθμό 116, 7. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στο Ωραιόκαστρο του νομού Θεσσαλονίκης, επί της οδού 14ων Ηρώων, στον αριθμό 35, 8. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στην Πάτρα του νομού Αχαΐας, στην περιοχή της Περιβόλας, επί της οδού Γλαύκου στον αριθμό 9 (Στοά Σκλαβενίτη), 9. η επιχείρηση- κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στην Λάρισα του νομού Λάρισας, στο 8° χλμ ΠΕΟ Λάρισας - Αθήνας, 10. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στο Ηράκλειο του νομού Ηρακλείου Κρήτης, επί της Λεωφόρου Κνωσσού, στον αριθμό 276, 11. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στα Ιωάννινα του νομού Ιωαννίνων, στο 2° χλμ ΕΟ Ιωαννίνων - Αθηνών και 12. η επιχείρηση - κατάστημα βρεφικών/παιδικών ειδών και ενδυμάτων με τον δ.τ. «ΛΗΤΩ», που βρίσκεται στο Βόλο του νομού Μαγνησίας, επί της οδού Δημητριάδος 54-58, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ιωάννα Μιχαλοπούλου.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 29-1-2024 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης 12411/1161/2024, ορίσθηκε για τη συζήτησή της η δικάσιμος αυτή και γράφτηκε στο έκθεμα.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 παρ. 1 του ν.

2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγράφει στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγράφει, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Επίσης, με τον ν. 4481/2017, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α` 100/20.7.2017 και αφορά στη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, στη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: Άρθρο 2 «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. 2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται έπους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων, τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυεδαφική βάση. 3. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 54, εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειντο στις διατάξεις του παρόντος νόμου», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του ... ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε

συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39....», άρθρο 4 «1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου ... 3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αιτών οργανισμός ή η αιτούσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 50 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50. Η απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται. 4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να αποστείλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 23 ...». Επιπλέον, στο άρθρο 5 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. 3. Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους» και στο άρθρο 6 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός

οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α` του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ... ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 7 του ανωτέρω νόμου ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής

διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Έτσι, με τη διάταξη του άρθρου 7 του ν. 4481/2017 θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ΕφΑθ 929/2010 ΕΕμπΔ 2010.997, ΕφΘεσ 259/2010 Αρμ. 2011.414, Μαρίνου «Πνευματική Ιδιοκτησία», 2η έκδοση, αριθμ. 750 και 751, σελ. 379, Καλλίνικου «Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα», 2η έκδοση, σελ. 275 και 276). Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 του ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2054/92, προκύπτει ότι στην περίπτωση της κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/92) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί

συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 22 του ν. 4481/2017 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία προκειμένου οι χρήστες, να έχουν ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 ... 6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1992 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6..». Άλλωστε, στο άρθρο 23 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην

ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ». Επίσης, στο άρθρο 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους...». Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 ορίζεται ότι «1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδεια εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε

σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. 2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση». Ο νόμος, προβλέποντας τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), αποσκοπεί στη ρύθμιση των περιπτώσεων εκείνων, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στο άρθρο 22 παρ. 6 του ν. 4481/2017) ή κατά τη διάρκειά της, εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής, ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους σύμβασης και να επιτευχθεί η καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση. Για αυτό κι ο νόμος αναφέρεται σε καθορισμό του ύψους της αμοιβής και των όρων πληρωμής αυτής, δηλαδή αν η αμοιβή θα καταβάλλεται εφάπαξ ή σε δόσεις, αν θα καταβάλλεται στην αρχή ή στο τέλος κάθε χρήσης, καθώς και πλέον στην προσωρινή επιδίκασή της (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 2121/1993). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο μονομελές πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση ή κατά τη διάρκειά της, όταν αυτή είναι εξακολουθητική, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δικαίων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος επιχείρησης, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, κατά την άποψη που το Δικαστήριο θεωρεί ορθότερη, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο δικαστήριο για προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, εφόσον αυτή αφορά χρήση, που έχει ήδη πραγματοποιηθεί, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, που δικαιολογείται μόνο στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες ζητείται ο προσδιορισμός της εύλογης

αμοιβής πριν από τη χρήση ή κατά τη διάρκεια αυτής, δεδομένου ότι στην περίπτωση της παρελθούσας χρήσης, που ήδη έχει παύσει, δεν υφίσταται δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων διεξαγωγή δύο δικών, δηλαδή για τον προσωρινό και τον οριστικό προσδιορισμό - επιδίκαση της εύλογης αμοιβής (βλ. ΜΠΘεσ 8199/2023 ό.π., ΜΠΑθ 457/2023 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΑθ 5885/2022 αδημ., ΜΠρΘεσ 7965/2022, ΜΠρΑθ 1019/2019, ΜΠρΙωαν 575/2019, ΜΠρΑθ 7195/2018, ΜΠρΑθ 777/2018, ΜΠρΛαμ 186/2018, ΜΠρΠρέβεζας 122/2017, ΜΠρΣύρου 2/2015 όλες ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Γ. Κουμάντο, «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ. 374, υποσημείωση υπ' αριθμ. 765 με τις εκεί παραπομπές σε νομολογία).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι συστάθηκε και λειτουργεί νόμιμα, κατά τις διατάξεις του ν. 2121/1993, ως μόνος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων των Ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου. Ότι μέλη της και μοναδικοί εταίροι της είναι α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, β) ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές) και γ) ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που αντιπροσωπεύει τους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς). Ότι η δική της λειτουργία εγκρίθηκε με την από ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Β' 3245/30.12.2011 και ότι είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος δικαιούται και υποχρεούται να διαχειρίζεται και να εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993 στην ελληνική επικράτεια, ήτοι να διαπραγματεύεται και να εισπράττει δικαστικώς και εξωδίκως την εύλογη και ενιαία αμοιβή, εκπροσωπώντας τους οργανισμούς -μέλη του και μάλιστα ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην είναι επίδικη κατά τη στιγμή της ίδρυσης αυτής, έχει δε το τεκμήριο της νομιμοποίησης για όλους τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα τα έργα τους. Ότι σε κάθε περίπτωση οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της έχουν συνάψει τις αναλυτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα, τη διαχείριση και είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα.

Ότι τα μοναδικά μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι το αμοιβολόγιό της ως προς τις επιχειρήσεις στις οποίες περιλαμβάνονται οι επιχειρήσεις - καταστήματα της καθ΄ης η αίτηση προβλέπει ειδική κατηγορία Γ4 και η αμοιβή ορίζεται με εφάπαξ ποσό κατ' έτος, υπολογιζόμενο με την επιφάνεια της επιχείρησης, ως αυτό αναλυτικά εκτίθεται στο δικόγραφο. Ότι στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και στα αναφερόμενα στο δικόγραφο καταστήματα, κατά τα επίσης αναφερόμενα στην υπό κρίση αίτηση παρελθόντα έτη 2011-2023, η καθ΄ης χρησιμοποιούσε σε καθημερινή βάση, καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας των επιχειρήσεών της, υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών της, κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στο δικόγραφο ρεπερτορίου, χρήση η οποία είναι για τις εν λόγω επιχειρήσεις χρήσιμη και αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους, προσαυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο (η καθ΄ης) τα έσοδά της. Ότι αν και η ίδια η αιτούσα κάλεσε την καθ' ης η αίτηση να της καταβάλει τα ποσά που καθορίσθηκαν με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιό της, η τελευταία δεν ανταποκρίθηκε στις προσπάθειες διαπραγμάτευσης. Με βάση τα περιστατικά αυτά, η αιτούσα ζητεί: α) Να καθοριστεί προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούται για την παραπάνω αιτία για έκαστη της πρώτης και της δεύτερης επιχείρησης της καθ' ης για το έτος 2011 στο ποσό των 500 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2012 στο ποσό των 500 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2013 στο ποσό των 500 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2014 στο ποσό των 500 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2015 στο ποσό των 500 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2016 στο ποσό των 500 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2017 στο ποσό των 500 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2018 στο ποσό των 500 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2019 στο ποσό των 500 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2020 στο ποσό των 300 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2021 στο ποσό των 350€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2022 στο ποσό των 500€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και για το έτος 2023 στο ποσό των 500€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για έκαστη των τρίτης, τέταρτης, πέμπτης, έκτης, έβδομης, της όγδοης και της ένατης επιχείρησης της καθ΄ης για το έτος 2011 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2012 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2013 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2014 στο ποσό των 400€ πλέον τοι αναλογούντος

Φ.Π.Α, για το έτος 2015 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2016 στο ποσό των 400 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2017 στο ποσό των 400 € πλέον τοι αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2018 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2019 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2020 στο ποσό των 240€ πλέον τοι αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2021 στο ποσό των 280€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2022 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και για το έτος 2023 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για την δέκατη επιχείρηση της καθ' ης για το έτος 2012 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2013 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2014 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2015 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2016 στο ποσό των 400 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. για το έτος 2017 στο ποσό των 400 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2018 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2019 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. για το έτος 2020 στο ποσό των 240€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2021 στο ποσό των 280€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2022 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και για το έτος 2023 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για την ενδέκατη επιχείρησης της καθ' ης για το έτος 2013 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2014 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για το έτος 2015 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για το έτος 2016 στο ποσό των 400 € πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2017 στο ποσό των 400€ πλέον Φ.Π.Α., για το έτος 2018 στο ποσό των 400€ πλέον ΦΠΑ, για το έτος 2019 στο ποσό των 400€ πλέον ΦΠΑ, για το έτος 2020 στο ποσό των 240€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2021 στο ποσό των 280€ πλέον του Φ.Π.Α., για το έτος 2022 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και για το έτος 2023 ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για την δωδέκατη επιχείρηση της καθ' ης για το έτος 2015 στο ποσό των 400€ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2016 στο ποσό των 400 €, για το έτος 2017 στο ποσό των 400 € πλέον ΦΠΑ, για το έτος 2018 στο ποσό των 400€ πλέον ΦΠΑ, για το έτος 2019 στο ποσό των 400 € πλέον ΦΠΑ, για το έτος 2020 στο ποσό των 240 ευρώ πλέον ΦΠΑ, για το έτος 2021 στο ποσό των 280 ευρώ πλέον ΦΠΑ, για το έτος 2022 στο ποσό των 400 € πλέον ΦΠΑ και για το έτος 2023 στο ποσό των 400 € πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, ήτοι να καθοριστεί ως οφειλόμενη εύλογη και ενιαία αμοιβή για έκαστη της πρώτης και της δεύτερης των επιχειρήσεων της καθ΄ης για το χρονικό διάστημα από 1.1.2011 έως 31.12.2023 το ποσό των 6.150 ευρώ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για έκαστη των τρίτης, τέταρτης, πέμπτης, έκτης, έβδομης, όγδοης, ένατης των επιχειρήσεών της για το χρονικό διάστημα από 1.1.2011 έως 31.12.2023 το ποσό των 4.920 ευρώ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για την δέκατη επιχείρησή της για το χρονικό διάστημα από 1.1.2012 έως 31.12.2023 το ποσό των 4.520 ευρώ πλέον του αναλογούντος

Φ.Π.Α., για την ενδέκατη επιχείρησή της για το χρονικό διάστημα από 1.1.2013 έως 31.12.2023 το ποσό των 4.120 ευρώ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και για την δωδέκατη επιχείρησή της για το χρονικό διάστημα από 1.1.2015 έως 31.12.2023 το ποσό των 3.320 ευρώ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., β) να υποχρεωθεί η καθ΄ης η αίτηση να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των προαναφερόμενων ποσών με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της υπό κρίση αίτησης και γ) να υποχρεωθεί η καθ΄ης η αίτηση να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ως άνω έτη, προκειμένου η αιτούσα να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους. Τέλος, η αιτούσα ζητεί να καταδικαστεί η καθ΄ης η αίτηση στη δικαστική της δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αίτηση εισάγεται αρμοδίως στο Δικαστήριο αυτό (βλ. άρθρο 683 παρ. 1 του ΚΠολΔ και 22 παρ. 7 του ν. 4481/2017) προς εκδίκαση κατά την ειδική διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ. άρθρα 686 επ. του ΚΠολΔ και 22 παρ. 7 του ν. 4481/2017), πρέπει, όμως, να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη. Ειδικότερα, και σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη μείζονα σκέψη της παρούσας απόφασης, δεν παρέχεται από το νόμο η δυνατότητα του προσωρινού καθορισμού με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, εφόσον πρόκειται για αμοιβή που αφορά χρήση, η οποία έχει πραγματοποιηθεί και έχει παύσει σε προγενέστερο χρόνο από την άσκηση της αίτησης. Ως εκ τούτου, και αληθή υποτιθέμενα όσα ισχυρίζεται η αιτούσα με την υπό κρίση αίτησή της, αυτή ζητεί τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για το χρονικό διάστημα από 1.1.2011 έως 31.12.2023, ήτοι ζητεί τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για χρήσεις που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί και παύσει πριν την άσκηση της υπό κρίση αίτησης. Όμως, για τις χρήσεις αυτές, είναι επιτρεπτός μόνο ο οριστικός καθορισμός της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της αιτούσας από το αρμόδιο δικαστήριο με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και όχι ο προσωρινός καθορισμός της με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Και τούτο διότι δεν υφίσταται δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων, ήτοι μετά το πέρας της εκάστοτε χρήσης, διεξαγωγή δύο δικών, μία για τον προσωρινό καθορισμό και μία για τον οριστικό καθορισμό της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της αιτούσας, αφού η διεξαγωγή δύο δικών με το ίδιο ουσιαστικά αντικείμενο αποτελεί υπερβολική πρόνοια της αιτούσας, που δεν δικαιολογείται ούτε από το νόμο, ούτε από την πρακτική. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη και να συμψηφισθεί στο σύνολό της η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων, λόγω του ότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 του ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ στο σύνολό της τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 29-3-2024.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)

Γεωργία Δαφέρμου